ఈ వారం కథ

పాతూరోడి శాస్త్రి

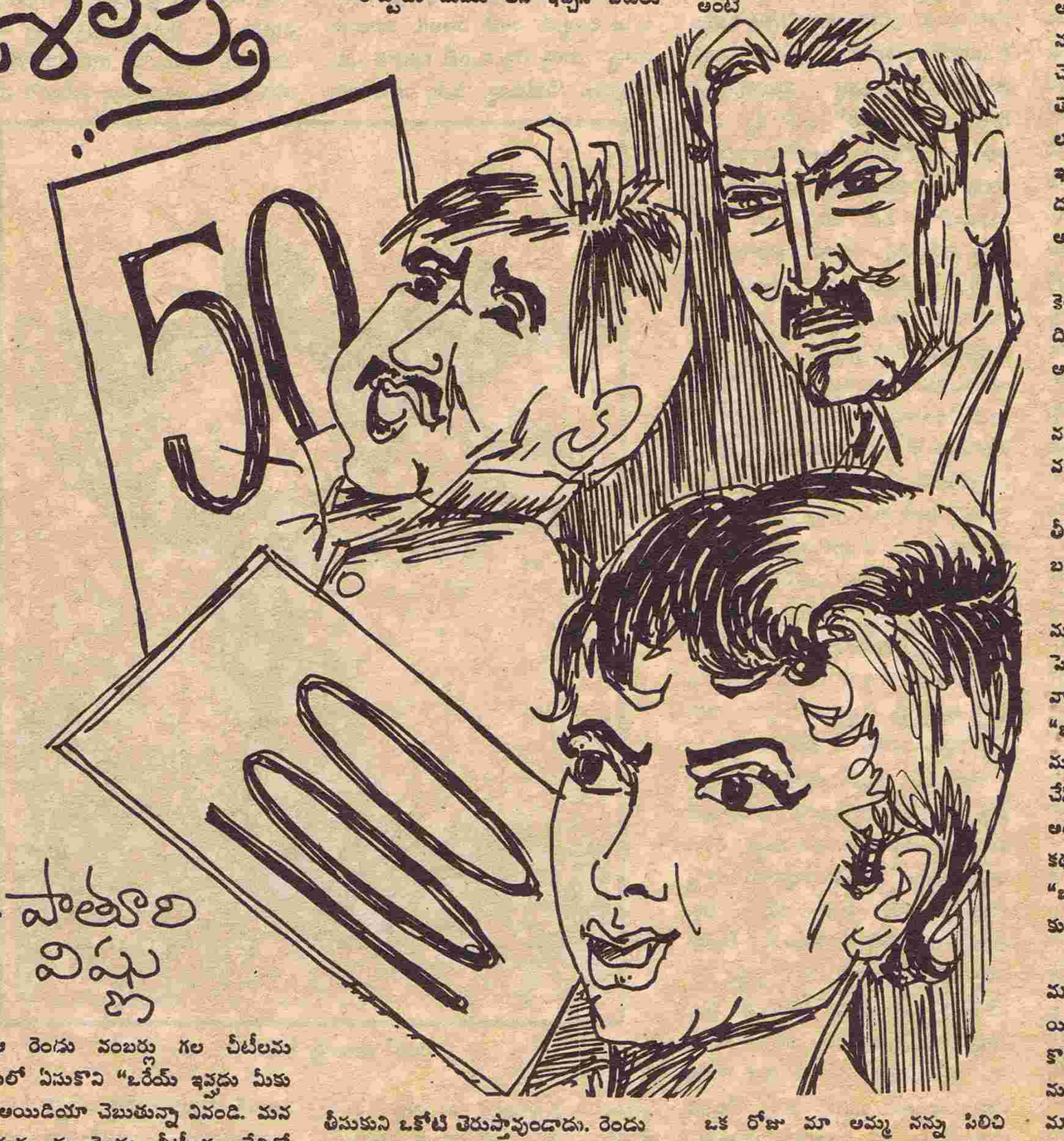

— పాతూరి విష్ణు

మా కొట్టం దగ్గిర వున్న మేడిచెట్టు కింద నేనూ, మా తమ్ముడూ, మా మేనత్త కొడుకూ, ఇంకా ఇద్దరం ముగ్గురం పిల్లలం కలిసి గోలీకాయల ఆట ఆడుతూ వుండాం. ఇంతలో చిన తిరుపతిరావు లగెత్తుకొంటూ వచ్చి "ఒరేయ్, ఒరేయ్ వర్ధనమ్మ కొట్లోకి లాటరీ వచ్చిందిరా. లాటరీ అట్టనిండా దీపావళి సామానులు వుండాయి . పోయి లాటరీ తీద్దామా" అన్నాడు.

సోలోమంటూ మేమందరం లాటరీ తీసే దానికి వర్ధనమ్మ కొట్టుకెళ్ళాం. జేబులో డబ్బులున్నవాళ్ళు లాటరీ తీసారు. ఒక నా కొడుక్కీ నంబరు తగల్లా. తీసిన వాళ్ళం దరికీ సున్నాలే. దిగులుగా బయటకు వచ్చాం.

"ఒరేయ్ అసలు దాన్లో నంబర్లు వుంటాయి అంటావా" అంటూ చినతిరుపతిరావు అడిగేడు.

"లేకపోయినా లేకపోవచ్చురా, మనూరి కొట్టోళ్లను అసలు నమ్మనేనమ్మగూడదురా" అని నేనూ.

లాటరీ డబ్బులు పోగొట్టుకోవడం ఇదే మొదటిసారి కాదు. చాలాసార్లు పోగొట్టుకున్నాం. ఒక్కసారన్నా ప్రయిజు రాలా. ఆ పుస్తకం కొనాలి, ఈ పుస్తకం కొనాలి అని అబద్ధం చెప్పి ఇంట్లో తీసుకున్న డబ్బులు అన్నీ ఈ లాటరీకే తగలేసేవాళ్ళం.

దీపావళి పది రోజులు వుంది అనగా మా స్కూలు పక్కనే మోహనరావువు అనే వాడు కొత్తగా కొట్టు పెట్టాడు. ఈయన తెనాలిలో యాపారం చేసి అంతా పోగొట్టుకోనీ మా వూరు జేరినాడు.

స్కూలుకు వెళతావుంటే వాడి కొట్టు ముందుచాలామంది గుమిగూడి వుండారు. ఏందో చూద్దాంగదా అని నేను గూడ జనాన్ని తోసుకుంటాపోయి చూసా. అబ్బా ఎంత పెద్ద లాటరీయో! ఇంతకు ముందుమా వూర్లో ఇంత పెద్ద లాటరీ ఎవడూ తీసుకురాలా. పట్నం నుంచి వచ్చినవాడు గదా అందుకనే పెద్ద లాటరీ తెచ్చి కొట్టు ముందుర వేలాడదీసాడు. లాటరీలో ఒకోటి, ఒకోటి గాకుండా ప్రయిజాలన్నీ పెట్టెలు పెట్టెలే. అవ్వాయి సువ్వాయి పాకెట్లు, చిచ్చుబుడ్లు పాకెట్లు, ఒకటేంది అన్నీ పాకెట్లే. నాకు ఆ లాటరీ చూసి కళ్ళు తిరిగినంత పనయింది. అసలు మా వూరి పెద్దోళ్ళు కూడా చిన్న పిల్లలయిపోయి లాటరీ తీస్తా వున్నారు. నేను కొద్దిసేపు నిలబడుకోని చూసా. ఇక్కడా అంతే. ఒక్క నా కొడుక్కీ లాటరీలో నంబరు తగల్లా. స్కూలుకు వేళవుతావుంటే నేను వెళ్ళి క్లాసు రూములో కూర్చున్నా. క్లాసులో కూర్చున్న మాటేగాని మనసంతా లాటరీ మీదే వుంది. సినిమాల్లో మాదిరి లాటరీల దీపావళి సామానులన్నీ నా కళ్ళ ముందరే గిర్రున తిరుగుతా వున్నాయి.

ఇలాంటి లాటరీలో నంబరు తగలాలి గాని, వర్ధనమ్మ కొట్లో వున్న లాటరీలో ఎన్ని నంబర్లు తగిలితే మాత్రం ఈ లాటరీతో సమానమయ్యేను.

ఎట్టయినా నంబరు తీసి ప్రయిజు కొట్టేయాలనుకున్నా. ఆలోచించగా ఆలోచించగా లటుక్కున ఒక అయిడియా వచ్చింది.

మరుసటి రోజు తిరుపతిరావునీ, మా తమ్ముణ్ణీ పిలిచి "ఒరేయ్ కొత్తగా పెట్టిన మోహన్‌రావు కొట్టుకెళ్ళి లాటరీ అట్ట మీద వున్న రెండు నంబర్లు గుర్తుపెట్టుకుని, అక్కడ అంతకు ముందు లాటరీ తీసిపారేసిన రెండు మూడు రంగు కాగితాలను కొట్టవాడు చూడకుండా తీసుకుని రండిరా" అన్జెప్పి వాళ్ళను పంపించా.

వెళ్ళినవాళ్ళు ఒక మూడు నంబర్లు గుర్తుపెట్టుకొని ఒక గుప్పెడు లాటరీ తీసిన రంగు కాగితాలను తీసుకువచ్చి, నా కిచ్చి "ఎందుకురా ఇయ్యి" అని అడిగారు.

"మీ కెందుకురా మీరు సూత్తా వుండండి" అన్జెప్పి "లాటరీలో ఏయే నంబర్లు వుండాయో చెప్పండిరా" అన్నా.

"యాభయ్యో నంబరుకేమో అవ్వాయి సువ్వాయి పాకెట్టు, వందో నంబరుకేమో బొట్లు పాకెట్టు, ఇంకా అరవయ్యో నంబరు కూడా వుందిగాని దానికి ఏ ప్రయిజో గుర్తులేదురా" అన్నారు.

"ఒరేయ్ నిజంగా అరవయ్యో నంబరు వుందా" అన్నా.

"నిజంగా వుందిరా. కాని దాని మీద ఏ ప్రయిజో గుర్తులేదురా" అన్నారు.

సరేలే అన్జెప్పి మా ఆరో తరగతి సోషల్ పుస్తకం తీసికొన్నా. ఎందుకంటే సోషల్ పుస్తకం లావుగా వుండి ఎక్కువ పేజీలు వుంటాయి గదా!

ఆ పుస్తకంలో వందో పేజీలో నందను, యాభయ్యో నంబరు పేజీలో యాభైను బ్లేడుతో నీట్‌గా కోసి తీసికొన్నా. నా అదృష్టం బాగుండి ఈ రెండు నంబర్లు వెనుక వేరే నంబరు లేదు. ఎందుకంటే ఆ నంబర్లకు ముందు పేజీ పాఠం ప్రారంభమయింది. కాబట్టి పేజీకి ఒక వైపే నంబరు వుంది. అరవయ్యో నంబరు కూడా బ్లేడుతో కట్ చేద్దామనుకున్నగాని, దాని వెనుక తరవై ఒకటో నంబరు వుంది. రెండు వైపులా నంబరుంటే పనికి రాదు గదా!

ఆ రెండు నంబర్లను తీసికొని, తిరుపతిరావు తీసుకొచ్చిన రంగు కాగితంలో ఒకోదాన్ని పెట్టి నీట్‌గా అతికించా. ఇప్పుడు వాటిని చూస్తే అప్పుడే లాటరీ అట్ట నుండి తీసిన చీటీల్లా వున్నాయేగాని, తీసిన లాటరీలను మళ్లీ అతికించారని ఎవడికీ అనుమానమే రాదన్నమాట.

ఆ రెండు నంబర్లు గల చీటీలను జేబులో ఏసుకొని "ఒరేయ్ ఇప్పుడు మీకు నా అయిడియా చెబుతున్నా వినండి. మన దగ్గరున్న ఈ రెండు చీటీలను చేతిలో పెట్టుకొని లాటరీ తీయడానికి వెళతాం. అక్కడ మా తమ్ముడు రెండు చీటీలూ, నువ్వు రెండూ తీస్తారన్నమాట. నేను కూడా రెండు చీటీలు తీసి నా చేతిలో వున్న దొంగ చీటీలను కలిపి కొట్టువాడికి ఇస్తానన్నమాట. కొట్టోడు అన్ని చీటీలను తీసుకొని తెరుస్తాడు. అప్పుడు మనం పెట్టిన దొంగ నంబర్లకు లాటరీ తగులుతుంది. వాడు మనకు ఆ నంబర్లు మీద గల దీపావళి సామాన్లు ఇస్తాడు. ఇదిరా నా కొచ్చిన అయిడియా" అని వాళ్ళకు వివరించి, "ఎట్టుందిరా" అన్నా.

"బాగానే వుందిగాని లాటరీ చీటీలు తీయడానికి డబ్బేదిరా" అని ఇద్దరూ ఒకేసారి అడిగారు.

"ఒరేయ్ దానికి కూడా ఆలోచించారా. మన అంకమ్మాయ్ లేడు, వాడి దగ్గర బాగా డబ్బులుంటాయి గదా. వాడికీ కూడా ఈ అయిడియా చెప్పి మన నల్గురం కలిసి ఈ పని చేద్దాం" అన్నా.

అంకమ్మ అనేవాడు కూడా మా ఈడే కాని వాడి దగ్గర డబ్బులు బాగా వుండేయి. వాళ్ళ పెద్దనాన్నకు పిల్లలు లేరు. అందుకని వీడు ఎంత డబ్బులు అడిగితే అంత డబ్బులు ఇచ్చేవాడు.

మేము ముగ్గురం కలిసి అంకమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళి వాడికి ఈ అయిడియా చెప్పి, "ఒరేయ్ మా దగ్గర డబ్బులు లేవురా. నీవే డబ్బులు తీసుకురావాలి" అన్నా.

"నా దగ్గర డబ్బులున్నాయి. లాటరీ తీద్దాం పదండిరా" అన్నాడు.

నల్గురంకలిసి మోహనరావు కొట్టుకి వెళ్ళాం. నేను చెప్పినట్లుగానే మా తమ్ముడూ, తిరుపతిరావూ, అంకమ్మ చీట్లు తీసి నంబరు ఏమన్నా వుందేమో చూడమన్నట్టు కొట్టోడికి లాటరీ చీటీలు ఇచ్చారు. ఈలోపు నేను గూడా రెండు చీటీలు గబగబా తీసి అంతకుముందు నేను చేతిలో వుంచుకున్న రెండు దొంగ చీటీలను కలిపి మొత్తం నాలుగు ఇచ్చా. కొట్టోడికి కూడా మనమాదిరి రెండు కళ్ళేగదా.

కొట్టాడు మేము తీసి ఇచ్చిన చీటీలు తీసుకుని ఒకోటి తెరుస్తావుండాడు. రెండు మూడు చీటీలు తెరిచాడు. అందులో సున్నా తప్పితే నంబరే లేదు. ఇంకోటి తెరిచాడు. వందో నంబరుంది. "ఓయ్ మీరు భలే అదృష్టవంతులు. వందో నంబరు తగిలింది" అన్నాడు.

"మిగిలిన చీటీలు కూడా తెరువ్" అన్నా.

మిగిలిన చీటీలు కూడా తెరిచాడు. అందులో యాభయ్యో నంబరు వుంది.

"మీరు భలే పిల్లలయ్యా ఈ పెద్ద లాటరీలో ఇంతవరకు ఒక్క ప్రయిజు కూడా ఎవరికీ రాలేదు. మీకు రెండు ప్రయిజాలొచ్చాయే" అంటూ ఆ నంబర్ల మీద వున్న అవ్వాయి సువ్వాయి పాకెట్టు, బొట్ల పాకెట్టు తీసి మాకిచ్చాడు.

అవి తీసుకొని మేము బయటకు వచ్చి "ఒరేయ్ కొట్టోడికి బలే పిడి పడిందిరా. నా కొడుకు మనం చేసిన మోసం కనిపెట్టలేకపోయాడు" అని అంకమ్మ అనగానే

"ఒరేయ్ తిరుపతిరావు నీవుమళ్ళీ పోయి వాడికి కనపడకుండా రెండు తీసిన లాటరీ కాగితాలను తీసుకుని రెండు నంబర్లు గుర్తుపెట్టుకురారా" అన్నా.

"మళ్ళీ ఎందుకురా. ఇప్పుడే గదా వాణ్ని మోసం చేసింది" అని తిరుపతిరావు అనంగా

"ఇప్పుడే ఏందిరా లాటరీలో ప్రయిజుల న్నింటిని ఈ విధంగానే కొట్టెయ్యాలి" అని అన్నా.

ఈ మోసంతో రెండుమూడు రోజుల్లో లాటరీలో ప్రయిజులన్నింటిని కొట్టేశాం. కొట్టోడికి లాటరీ చీటీలన్నీ మిగిలిపోయాయి. ప్రయిజులు లేని ఒట్టి అట్ట మాత్రం వాడికి మిగిలింది.

. ఈ అయిడియా ఒక్క మోహన్‌రావు మీదేగాదు. ఊళ్ళోకి లాటరీ తెచ్చిన ప్రతి కొట్టువాడి మీద ప్రయోగించాం. ఒకనా కొడుక్కీ అనుమానం రాలా. లాటరీలో వచ్చిన దీపావళి సామాను మొత్తం అంకమ్మవాళ్ళ ఇంట్లో మొచ్చు (అటక) మీద దాచాం.

మేము ఈ విధంగా దొంగ లాటరీ తీసేటప్పుడు ఒక గమ్మత్తు జరిగింది. అదేంది అంటే

ఒక రోజు మా అమ్మ నన్ను పిలిచి "ఒరేయ్ వర్ధనమ్మ కొట్టుకి వెళ్ళి మానె తీసుకురారా" అని చెప్పి డబ్బు ఇచ్చింది. నేను మానె తీసుకురావడానికి కొట్టుకెళ్ళా. కొట్లో ఇంకా చిన్న లాటరీ ఒకటి వుంది. ఊళ్ళోకి పెద్ద లాటరీలు వచ్చిన తరువాత ఈ చిన్న లాటరీ మీదకి నా చూపు పడలేదు. అందుకే ఇంకా దానిలో ప్రయిజులు మిగిలి వున్నాయి. దానిలో కొద్దిగా ఖరీదు గలది తుపాకీ మాత్రమే. దాని నంబరు గుర్తుపెట్టుకుని ఒక చీటీ తీసా. ఏమీ నాలా. మెల్లగా నేను తీసిన చీటీని జేబులో ఏసుకుని, మానె పోయించుకుని ఇంటికి వచ్చా.

మధ్యాహ్నం ఆ నంబరుని క్లాసు పుస్తకం నుండి కత్తిరించి ఇంతకు ముందర మాదిరి గానే అంటించి చేతిలో పెట్టుకుని కొట్టుకెళ్ళి గబగబా మూడు చీటీలు తీసి నా చేతిలోది కూడా కలిపి ఇచ్చా. వర్ధనమ్మ చీట్లు అన్నీ తెరిచి చూసింది. ఒక దాన్లో నంబరుంది.

అది చూసిన వెంటనే నేను "అది తుపాకీ నంబరు తుపాకీ ఇచ్చెయ్యి" అన్నా.

"అదేంది అబ్బాయ్. పొద్దున్న అంకమ్మకు కూడా ఈ నెంబరే వచ్చింది. సాయంత్రం తీసుకువెళ్ళువుగానిలే అన్జెప్పి నేను తుపాకీ అంకమ్మకి ఇయ్యలేదు. మళ్ళీ అదే నంబరు నీకు ఎట్టా వచ్చింది" అని పాయింటు తీసింది.

"నాకేం తెలుసు లాటరీలో రెండు నంబర్లు వున్నాయేమో. నాక్కూడా తుపాకీ ఇయ్యాలి" అని అన్నా. లేకపోతే నేను చేసిన మోసం బయటపడదూ. "అట్లయితే ఇద్దరూ కలిసి రండి ఎవరో ఒకరికి ఇత్తాలే" అంది.

"సరేలే" అని బయటకు వచ్చా.

అసలు వర్ధనమ్మ, అంకమ్మకు వెంటనే తుపాకీ ఎందుకు ఇయ్యలేదంటే – ఆ లాటరీలో తుపాకీ లేకపోతే ఎవడూ లాటరీ తీయడు. అందుకనే అంకమ్మకు తుపాకీ ఇవ్వకుండా "సాయంత్రం తీసుకుందువుగాన్లే" అని వర్ధనమ్మ అంకమ్మతో చెప్పి వుంటుంది.

నాకు తెలుసు అంకమ్మగాడు కూడా నా మాదిరిగానే దొంగ నంబరు పెట్టి లాటరీ తీసి వుంటాడు. ఆ సాయంత్రం అంకమ్మ కనపడగానే – "దొంగ నా కొడకా! నువ్వు దొంగ లాటరీతీస్తే తీసావు నాకు చెప్పొద్దా. నువ్వు లాటరీ తీసిన సంగతి తెలియక నేను గూడా అదే నంబరు పెట్టి లాటరీ తీసా. ఇప్పుడేమో వర్ధనమ్మ మనం ఇద్దరం కలిసి వెళితేగాని తుపాకీ ఇవ్వదంట, పోయి తుపాకీ తెచ్చుకుందాం రా" అనంగానే

"ఒరేయ్ నీతో చెప్పేవాణ్ణే రా. కాని ఇంటికెళ్ళిన వెంటనే మా అమ్మ చేనుకు పంపిందిరా. అందుకనే నీకు చెప్పలేకపోయా" అన్నాడు.

ఇద్దరం కలసి వర్ధనమ్మ కొట్టుకెళ్ళి "వర్ధనమ్మా ముందు అంకమ్మకు కదా నంబరు వచ్చింది. వాడికే తుపాకీ ఇయ్యనే" అన్నా.

వర్ధనమ్మ ఏమీ మాట్లాడకుండా తుపాకీ తీసి ఇచ్చింది. అది తీసుకొని మేము బయటకు వచ్చాం.

మాకు లాటరీలో వచ్చిన దీపావళి సామానులన్నింటిని దీపావళి రోజున రోడ్డు మీద పెట్టి కాలుస్తా వుండాం. రోడ్డున పోయే వాళ్ళు మా వంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తా – "ఒరేయ్ మీకు ఇంత సామాను ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందిరా" అని అడిగితే మేము చేసిన మోసం మొత్తం అడిగిన వాళ్ళకు, అడగని వాళ్ళకు పిలిచి మరీ చెప్పేసాం. కథంతా విన్న మా వూరి పెద్దాయన ఒకరు "ఒరేయ్ మనూరి కొట్టోళ్ల తిక్క భలే కుదిర్చార్రా" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

రెండు రోజుల్లో మేము చేసిన మోసం మా వూరి కొట్టోళ్ళందరకూ తెలిసిపోయింది. అప్పటి నుంచి నేను ఎప్పుడన్నా కొట్టుకాడికి కొనేదానికి పోతే "అబ్బాయ్ నువ్వు కొత్తపల్లి రామయ్య మనవడైనా మాకేం భయం లేదు. దూరంగా వుండు దూరంగా" అనేవాళ్ళు. [అప్పట్లో మా రామయ్య తాత పంచాయతీ మెంబరుగా వుండేవాడు.]

అప్పటి నుండి ఇప్పటిదాకా మళ్ళీ మా వూర్లో లాటరీ కనపడితే ఒట్టు!